



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 26773/2023
01.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Катарина Стојменовић, адвокат из ..., против туженог Града Пирота, кога заступа Градско правобранилаштво Града Пирота, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3044/23 од 03.08.2023. године, у седници одржаној 01.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3044/23 од 03.08.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3044/23 од 03.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 580/22 од 06.06.2023. године, ставом I изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је утврђено да је тужени изградњом улице „ББ“ у Пироту изузео тужиоца из права коришћења дела кп. бр. .. у к.о. Пирот – ..., уписане у листу непокретности број .. к.о. Пирот – ..., у површини од 105м². Ставом II изреке, утврђено је право коришћења туженог Града Пирота стечено на делу кп. бр. .. к.о. Пирот – ..., у површини од 105м², са уделом од ½ и овлашћује да на исто изврши адекватну пренотацију код СКН, тако што ће се уписати као корисник наведене непокретности а исписати тужиоца као корисника. Ставом III изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде за земљиште изузето из права коришћења тужиоца изградњом улице ББ у Пироту у површини од 105м² на кп. бр. .. уписане у лн. бр. .. к.о. Пирот – ..., исплати износ од 359.100,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 06.06.2023. године, као дана пресуђења, па до исплате. Ставом IV изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 150.964,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж 3044/23 од 03.08.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда

у Пироту П 580/22 од 06.06.2023. године у ставовима првом, другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, иста пресуда је преиначена у ставу четвртом изреке тако да гласи да се обавезује тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 111.964,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији туженог.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име изузетог права коришћења у површини од 105м², парцеле која је постала улица на основу плана Генералне регулације Пирот-Исток („Службени лист Града Ниша“, бр. 73/17 и 22/22). Побийана одлука донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање да тужилац има право коришћења на предметном делу парцеле која је постала улица без доношења решења о изузимању из поседа тужиоца и исплати накнаде. Наводима ревизије ревидента указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање што није разлог за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревидент уз ревизију није доставио другачију одлуку судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије туженог у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 24.03.2022. године а вредност предмета спора је 359.100,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор који се односи на новчано потраживање у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић